

vist fastholdt Princippet i Ministeriets oprindelige Forslag: at der fandt en Regulering Sted nedad for de smaa og mindre Skader og opad for de større og største, men lod den foregaa gradvis.

Hvad angaar Forsørgelsens Omsætning til Kapitalbeløb een Gang for alle, er det noget, som ikke findes i den danske Invalidelov. Jeg maa maaske tilføje, at et af Formaalene med den Kodificering, som Ministeriet her har foreslaaet, er, saa vidt det lader sig gøre under Hensyn til de særlige Forhold, at bringe Forsørgelsen af de sønderjydske Invalider ind under nogenlunde samme Principper, som raader for vore danske Invalider. Det har vi meget langt fra kunnet gøre fuldt ud, men vi har gerne villet nærme os dertil. Det er en Fravigelse fra Reglerne i den almindelige danske Invalidelov, at der bliver saa let en Adgang til at omsætte den aarlige Forsørgelse i et Kapitalbeløb een Gang for alle. Det er særlig Invalider, lidende af den saakaldte traumatisk Neurose, der giver sig Udtryk i et forstyrret Nervesystem, som man har taget Sigte paa, men der er gennem hele Lovforslaget aabnet vid Adgang for Invalidenævnet til enten med eller i forskellige Tilfælde ogsaa uden Invalidens Samtykke at omsætte Forsørgelsen i en Kapitalerstatning. Dette er, som alle, der har haft med Invalidesager at gøre, ved, af Betydning i Retning af; at Invaliden igen kan blive fuldt arbejdsdygtig, thi saa længe den aarlige Understøttelse løber, er der mange af disse Invalider med traumatisk Neurose, som har svært ved at forlige sig med Tanken om atter at træde ind i nogenlunde normale Arbejdsforhold; det sker langt lettere, naar de har faaet Kapitalen udbetalt.

Der er i Lovforslaget givet Regler for, hvor meget der skal inddrages af Invalidforsørgelsen, hvis Invaliden opnaar pensionsberettiget Ansættelse eller Pension fra Stat eller Kommune. I Ministeriet har vi ment, at om dette var det meget vanskeligt at give generelle Regler, og at man burde lade Skønnet have større Raaderum; men man har fra Folketingsudvalgets Side efter nøje Overvejelse fundet det rigtigere at forsøge at give generelle Regler derfor, og hertil har Ministeriet sluttet sig, da det var et enstemmigt Ønske hos Folketingsudvalget.

Et væsentligt Fremskridt er det, at Sygehjælpen nu inddrages under den samme Administration, under hvilken hele Invalidforsørgelsen ligger, nemlig under Invalidenævnet i Sønderborg. Tidligere er Sygehjælpen til Invaliderne blevet administreret

paa en højst uensartet Maade, dels af Indenrigsministeriet gennem de forskellige Kommunalbestyrelser, dels af Justitsministeriet gennem Krigsinvalideskolen i Sønderborg, dels endelig gennem Invalidenævnet, og det har medført en betydelig Vaklen i Praksis paa dette vigtige Omraade. Det har været en meget uøkonomisk og en meget uhenigtsmæssig Ordning derigennem, at Oplysningerne om Invaliderne har været spredt paa forskellige Steder. Akterne vil jo i Regelen være hos Invalidenævnet, men Myndigheden har ofte været andre Steder. Derfor har jeg fundet det rigtigt at samle hele Administrationen af Sygehjælpen i Nævnets Haand, og derom er der opnaaet Enighed.

En af de vigtigste Afgivelser i det foreliggende Lovforslag sammenlignet med det oprindelige Lovforslag angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt al Forsørgelse af efterladte skulde gøres betinget af Trang. Det er en Bestemmelse, som vi fra Ministeriets Side har holdt en Del paa, fordi det er et Grundprincip i den danske Militærinvalidforsørgelse. Men det stemmer kun delvis med, hvad der har været Regelen i tysk Invalidforsørgelse, og i Folketingsudvalget har alle Partier ønsket, at denne Betingelse skulde slettes, hvilket Ønske Ministeriet er gaaet ind paa. — Der er endvidere Spørgsmaalet om Adgangen til, hvor en Invalidenke indgaar nyt Ægteskab, at udbetale hende en Affindelsessum. Ministeriet har i nogen Tid haft en Bemyndigelse til at gøre dette, og en Bestemmelse om en saadan Bemyndigelse var indsat i det oprindelige Lovforslag, men man har i Folketingsudvalget ønsket at fastslaa det som Regel. Jeg har holdt paa, at denne Regel ikke maatte være undtagelsesfri, thi der kan være Tilfælde, hvor Kapitaludbetaling ved en Invalidenkes Ægteskab er en ligefrem Smiden bort af Pengene — der kan være saa uheldige Forhold, at det ikke bør finde Sted. Derfor er der indgaet det Kompromis, som har faaet Udtryk i det foreliggende Lovforslag, at Regelen skal være, at Udbetalingen finder Sted, men at man dog, hvor ganske særlige Forhold taler derimod, kan nægte det.

Om Invalideraadets og Invalidenævnets Sammensætning og gensidige Kompetenceforhold er der i Lovforslaget indført Bestemmelser, som er bygget paa Praksis og paa Forhandling med de to Myndigheder. Invalidenævnets Medlemsantal er blevet nedsat med to Medlemmer: med det lægelige Medlem, idet der ved den sidste Normeringslov er blevet udnævnt en fast